

NÝRSKÉ NOVINY

INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK MĚSTA

LISTOPAD 2010

č. 10, ročník XXXVII

cena 6 Kč

Rybářské závody dětí na chudenínském rybníce

Všichni malí závodníci se snažili ze všech sil o co nejlepší úlovek.

Místní organizace Českého rybářského svazu Nýrsko pořádá dvakrát ročně rybářské závody dětí, kterých se zúčastňují jak děti organizované v rybářských organizacích, tak i děti, které zatím organizovány nejsou, ale mají o rybařinu zájem.

Letošní podzimní závody (26. 9. 2010) na rybníce v Chudeníně byly uspořádány ve spolupráci s Domem dětí a mládeže v Nýrsku a za finanční podpory města Nýrsko.

Závodů se zúčastnily děti z Klatovska, Domažlicka a německého města Eschelkamu. Protože závodníci byli různého věku, organizátoři je rozdělili na dvě skupiny - v první byly děti s datem narození do roku 2000 a ve druhé narozené v roce 2001 a mladší. Celkem soutěžilo 34 dětí.

Úvodní slovo

Vážení čtenáři,

dostává se Vám do rukou listopadové číslo Nýrských novin, ve kterém najdete například rozhovor Jitky Vlkové s Petrem Vaňkátem o aktivitách, které pomáhají v Nýrsku aktivně vyplňovat čas mladým lidem. Zajímavé jsou jistě i vzpomínky Pavla Ježka na dětství prožité za druhé světové války v jihočeských Mirovicích. Za povšimnutí stojí informace o druhé etapě komunitního plánování v regionu. Do něho se opět mohou zapojit všichni občané, kteří mají chuť napomoci zlepšit poskytované sociální služby ve městě a okolí. Na straně 11 najdete další fotografie proměn města. Pokud máte doma nějaký starý snímek z Nýrsko, budeme rádi, pokud nám ho pro některý z dalších dílů zapůjčíte či poskytnete v elektronické podobě.

Přeji Vám příjemné čtení, pokud možno někde v teple.

Bc. Martin Kříž,
redakce Nýrských novin

Z obsahu

Z Ostravy přivezla
Hana Hošková zlato - 4

O Klubu Alfa
s Petrem Vaňkátem - 5

Úvaha nejen
o rockové tradici - 8

Vzpomínky na dětství
ve válce - 9

INFORMACE Z RADNICE

Zasedání nového zastupitelstva

Ustavující zasedání nového Zastupitelstva města Nýrska se uskuteční dne 8. 11. 2010 v 18 hodin v sále Kulturního domu Nýrsko.

Rekonstrukce kapliček

MAS Ekoregion Úhlava, o.s., jehož je Město Nýrsko členem ve spolupráci s MAS Cham, požádalo Státní zemědělský intervenční fond o dotaci určenou na obnovu kulturního dědictví. Jedná se o opravy kapliček na Blatech, v Hodousicích, ve Staré Lhotě a v Bystřici nad Úhlavou u hasičské zbrojnice. Celkové náklady potřebné na opravu byly vyčísleny na částku cca 1 902 000,- Kč, v případě získání dotace bude poskytnuta částka ve výši 80% celkových nákladů.

Pokud se někdo z čtenářů v poslední době vydal směrem na Blata či do Staré Lhoty, mohl zjistit, že některé opravy již byly zahájeny. U drobných sakrálních staveb je opravována střecha, provádí se odvodnění, rekonstrukce fasády i se instalují nová okna a dveře. Kapličky budou nově vysvěceny v průběhu příštího roku.

Probíhající rekonstrukce kapliček v Blatech a Staré Lhotě.

Plánovaná úprava hřbitova

Město nechalo zpracovat projektovou dokumentaci na úpravu hřbitova, který se nachází u kostela sv. Wolfganga v integrované obci města Zelené Lhotě. Kostel i hřbitov pocházejí z 18. století. V obci je jen málo trvale žijících obyvatel, kteří mají na hřbitově uloženy své předky a o většinu hrobů proto nikdo nepečuje. Město se zde chystá narovnat a upravit staré náhrobky a dát prostoru hřbitova novou travnatou úpravu. Cílem je, aby údržba byla, co možná nejjednodušší. Práce budou provedeny v příštím roce.

Chystá se úprava smuteční síně

V současné době nechává město zpracovat na rekonstrukci smuteční síně projektovou dokumentaci. Smuteční síň bude zvětšena, protože kapacitně nedostačuje. Rovněž dojde k optickému propojení vnitřního a venkovního prostoru síně pomocí prosklené stěny. Chystá se i vytvoření nové fasády, rekonstrukce střechy i výměna oken a dveří. Náklady jsou odhadovány na 2,5 až 3 miliony korun. Úprava smuteční síně se uskuteční dle finančních možností města v příštím roce nebo v roce 2012.

(MĚÚ)

Ukončení služeb kanceláře

Dne 17. 12. 2010 končí činnost kanceláře Správy Chráněné krajinné oblasti v Nýrsku, Prap. Veitla 23 (kulturní dům). Nejbližší pracoviště správy, kde bude možno po tomto datu podat žádost, oznámení, podnět apod., či získat informace související s Chráněnou krajinnou oblastí Šumava a výkonem státní správy v ochraně přírody a krajiny, je na adrese Na Burince 339, 342 01 Sušice, tel.: 376528910(11), fax: 376528854. E-mailové adresy spolu s vyřizovanou agendou jednotlivých referentů jsou na www.npsumava.cz.

Za Správu CHKO Šumava Ing. Jarmila Karlovská

Úspěšní závodníci v kategorii mladších dětí.

Rybářské závody dětí...

(pokračování ze strany 1)

V kategorii starších dětí bylo pořadí závodníků:

1. místo – Bečvář Jan, Pocinovice
2. místo – Nykl Martin, Klatovy
3. místo – Kasík Vilda, Nýrsko

V kategorii mladších dětí se umístili:

1. místo – Gerberg Petr, Běšiny
2. místo – Švec Štěpán, Nýrsko
3. místo - Störbel Lili, Eschelkam (SRN)

V soutěži o největší ulovenou rybu zvítězil Kohout Karel z Klatov, který ulovil kapra 57 cm.

Letošní podzimní závody se zúčastněným dětem líbily, k čemuž přispělo i pěkné počasí. Všichni přítomní závodníci přislíbili účast i na dalších závodech, které se budou pořádat. Žádný soutěžící nebyl zklamaný, že nic nechytí, neboť všichni si ze závodů odnesli nějakou cenu.

Výbor MO ČRS Nýrsko děkuje všem, kteří se přičinili o zdárný průběh akce.

Sergej Gerberg – jednatel MO

**Městský úřad Nýrsko,
Náměstí 122, 340 22 Nýrsko**

Kontakt

tel.: 376 377 811, fax: 376 571 959,

e-mail: info@mestonyrsko.cz

Úřední hodiny

pondělí a středa 8 - 17 hodin,

úterý 8 - 15 hodin, čtvrtek 12 - 15 hodin

pátek 8 - 14.30 hodin

Poděkování

Místní organizace občanské demokratické strany děkuje občanům města za podporu kandidátů v komunálních volbách konaných ve dnech 15. – 16. 10. 2010. Na základě hlasů občanů jsme získali silný mandát pro další období. Budeme chtít navázat na předchozí úspěšné roky. Jsme přesvědčeni o tom, že dobrou prací všech našich zástupců v zastupitelstvu města zkvalitníme život nás všech, kteří v našem městě žijeme. Děkuje za důvěru.

Jan Kolář, místní organizace ODS

Komunitní plánování v mikroregionu

Dobrovolný svazek obcí Úhlava se rozhodl zlepšit dostupnost a kvalitu sociálních služeb všem občanům mikroregionu. Proto se v roce 2005 zapojil do procesu komunitního plánování. Základem tohoto procesu je myšlenka, že na utváření výsledné podoby sociálních služeb by se měli podílet lidé, kterých se tyto služby nejvíce týkají. Je to metoda založená na spolupráci, komunikaci a aktivním přístupu mezi obcí a jejími představiteli, poskytovateli služeb a občany.

Výsledkem tohoto procesu bylo vytvoření Komunitního plánu sociálních služeb pro roky 2007 – 2010. Platnost stávajícího plánu pomalu končí a nastává čas pro jeho aktualizaci a vytvoření nového plánu sociálních služeb. Předpokládáme, že se tento dokument stane nástrojem pro získávání finančních prostředků z krajských, státních i evropských zdrojů. Zároveň však věříme, že nám pomůže získat odpověď na otázku, co ještě můžeme udělat pro zlepšení dostupnosti a kvality poskytovaných služeb.

Na přípravě Komunitního plánu se může podílet každý občan mikroregionu, zapojením do pracovních skupin, které budou v průběhu tvorby plánu vytvořeny a také účastí na veřejných setkáních. O průběhu přípravy plánu budete dále informováni prostřednictvím Nýrských novin, na stránkách www.ekoregion-uhlava.cz a www.sumavanet.cz/munyrsko. V případě dalšího zájmu se obračete, prosím, na koordinátora projektu, a to buď telefonicky (775 760 351) nebo e-mailem (sona.hladikova@cpkp.cz).

Věřím, že je mezi námi mnoho těch, kteří jsou ochotni pomoci zlepšit kvalitu života v našem mikroregionu, a nově se tak zapojí do tvorby aktualizovaného Komunitního plánu sociálních služeb.

**Soňa Hladíková,
koordinátorka procesu komunitního plánování
sociálních služeb**

evropský
sociální
fond v ČR
EVROPSKÁ UNIE

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚSTNANOST

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

Z NÝRSKÉHO MUZEA

Drama pokračuje

Tento titulek se zdá být pěkně přetažený. Už jste o práci muzea v našem městě jistě slyšeli i četli a nemusí se to zdát dramatické. Možná je to ale pravda pro ty, kteří přijdou do nějaké stodoly, najdou tam vyhozená stará dřevěná chodítka pro invalidy a když na jednom z nich ještě později najdou letopočet 1866, zjistí, že našli raritu, která nikde jinde, minimálně na okrese, není. Je to pravda i pro ty, kteří prohledávají staré sklepy zničených domů, zdali by se tam nenašel nějaký důležitý kousek osvětlující zaniklou historii. (A nad hlavou mají jen chatrný strop.) Určitě je to pravda i při přebírání starých papírů z nějaké půdy, mezi nimiž náhle vykoukne originál stavebního plánu na kapličku v Nýrsku, či dopis ze začátku minulého století. Co je v něm asi napsáno? Nebo když se podaří rozpochybovat historickou váhu nebo hodinový stroj. A stejnou měrou je to pravda i při snech, vlastně cílech, které mají všichni ti „hledáči“ před sebou. A až se jednou naše město bude pyšnit svou historií v domech, parcích a vzpomínkách na významné předky, budeme si moci s potěchou udělat důchodcovskou procházku.

Karel Velkoborský, Muzeum Královského hvozdu

Poslední cyklovýlet před zimním odpočinkem

Dne 6. 11. 2010 se vyjedeme podívat na kole na vrchol Ostrého. Třeba se nám podaří, tak jako už několikrát v posledních letech, dostat se nad inverzi. Sraz účastníků je v 10.00 hod. u informačního centra v Nýrsku.

Doporučuji horské kolo, dobré oblečení na sjezd z kopce – zimní doplňky, pojištění do zahraničí, jídlo a pití. Cestou zpět se dle domluvy zastavíme v pohostinském zařízení na zhodnocení celé sezony 2010.

František Bechyně

Více informací a případné dotazy:

tel.: +420605412193 (p. Bechyně)

e-mail: bechyne@posumave.cz, www.posumave.cz

Z Ostravy přivezla zlato

Jmenuje se Hanina Hošková a je jí 14 let. Už od malička tvrdila, že bude mažoretkou. Všichni jsme se jí jen smáli, když jako malá točila vařečkou a ejhle. Ve 3 letech nastoupila do skupiny Modern a začala tvrdě pracovat na své formě pod vedením paní Dany Grünerové. Nejdříve ve skupině a dnes už čtvrtým rokem v jednotlivcích pod vedení Dominiky Horejšové.

Hana Hošková.

Ač „točení“ hůlkou, různé podtočky, vyhazování a následné chytání vypadá jako snadné, snadné to vskutku není. Roky tréninků a odříkání začaly nést ovoce. Loni obsadila osmé místo v celorepublikové soutěži jednotlivců a letos poskočila o dvě příčky vzhůru. Největšího úspěchu však dosáhla 25. září letošního roku, kdy získala zlato na soutěži Ostravský pohár. Tekly i slzičky, ale já věřím, že to jsou slzy štěstí a že se jí i nadále bude vést dobře a bude pokračovat až ke zlatu v republikové soutěži. I tak jí z celého srdce blahopřeji za sebe i celou její rodinu.

Děkujeme a mnoho úspěchů!!!

Pavla Kalistová

Nýrské noviny

Informační měsíčník města. Vydalo Město Nýrsko, Náměstí 122, Nýrsko. Číslo 10. Ročník: XXXVII.

Redakce: Bc. Martin Kříž (e-mail: kriz.arkada@gmail.com), Jitka Vlková (e-mail: vlkovi.nyrsko@seznam.cz, mob.: 606 781 704). Inzeráty přijímá Ladislav Janoušek - městský úřad, tel.: 376 377 811. Redakční uzávěrka vždy do 20. každého měsíce. Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Redakce si vyžaduje právo na krácení příspěvků či jejich nezařazení. Za původnost a obsahovou správnost jednotlivých příspěvků ručí autor, za obsahovou stránku inzerátů zadavatel. Registrační číslo titulu: MK ČR E 19658.

O Klubu Alfa s Petrem Vaňkátem

Můžete se čtenářům Nýrských novin představit?

„Informace o tom kým jsem je rozhodující k pochope-
ní toho co dělám. Většina lidí z Nýrska mě zná díky televi-
nímu pořadu „Pošta pro tebe“, kde jsem byl jako ten, kte-
rý se po 38 letech setkal s rodnou matkou. Možná i proto,
že jsem vyrůstal bez ní a se svojí adoptivní matkou jsem si
nerozuměl, stal jsem se postrachem školy a lidí okolo mě.
Táta byl výborný a s ním jsem si rozuměl dobře, ale i tak
se mé chování zhoršovalo do té míry, že jsem měl ve svých
13 letech nakročeno do diagnostického ústavu. Moje cho-
vání vadilo i mě samotnému, ale nedokázal jsem s tím nic
dělat, ačkoliv jsem to zkoušel a snažil se o to. Naštěstí jsem
našel pro svůj život cestu a sílu, jak z toho ven, proto jsem
se stal křesťanem a posléze pastorem Křesťanského spole-
čenství Nýrsko. Jak s oblibou říkám, byl jsem hajzl, které-
mu Bůh změnil život.

Zmiňuji to proto, že většina dětí, které jsou takzvaně
problematické, si nesou traumata z rozvrácených a neúpl-
ných rodin. Rodin, kde rodiče nemají čas na své dítě a kde
jediný s kým jsou schopny si povídat, nebo kdo je ochoten
jim naslouchat a poradit, je vrstevník v partě. Těžko pak
čekat od svého potomka zralé a rozumné jednání. Mám po-
chopení pro mladé lidi, kterým se věnujeme.

Koníčky mám naprosto obyčejné. Ač na to nevypadám,
baví mě sport - fotbal, florball, ping pong, kulečník, většina
společenských her, příroda, práce kterou dělám a v nepo-
slední řadě vaření. Kdybych nedělal, co dělám, chtěl bych
mít restauraci. No a pak je tu rodina, manželka, děti a s tím
spojený věčný zápas s organizací času.“

Kdy Vás napadlo založit Klub ALFA, co bylo hlavním impulsem?

„Nápad na založení klubu vznikl v roce 2008. Téměř
rok trvalo než se nám podařilo otevřít vhodné místo a zís-
kat dostatek finančních prostředků.

Jako pastor a občan tohoto města nejsem lhotejný ke
stavu společnosti, ve které žiji. Všiml jsem si, že v Nýr-
sku je početná skupina mladých lidí, pro které je jediným
společníkem volného času nuda a z toho plynoucí „zabíjá-
cí“ nudy - sex, alkohol a drogy. To přináší další nežádoucí
projevy, hraničící s kriminalitou. DDM v Nýrsku dělá vel-
mi dobrou práci, ale má kapacitu věnovat se dětem do cca
13 let a především dětem, které mají zájem na tvůrčím strá-
vení volného času. Před srubem u školy ve Školní ulici se
pravidelně scházela skupinka mladých lidí, po nichž zůstá-
valy hromady odpadků, krabic od vína, cigaretových kra-
biček, použitých prezervativů a poničená stavba. Tak jsem
se rozhodl, že jim vytvořím místo pro jiné aktivity, ale
v prostředí na které jsou zvyklí. Bylo trochu komické, když
jsem jednou mezi ně přišel a požádal je, aby mi srub pohlí-
dali, protože tam bude klub, do kterého budou moci cho-
dit, a čím více bude zničený, tím více nás bude stát oprava
a prodlouží se doba, než klub otevřeme. Pravdou je, že od
těch dob už nikdo nic nerozbil.

Petr Vaňkát.

Ještě před vznikem Klubu ALFA jsme se s přáteli vě-
novali několika lidem, kteří cítili potřebu vymanit se z vli-
vu drog. Nebylo to snadné, ale nakonec se jim to poved-
lo. A to byla další motivace, proč začít s klubem. Spolu-
pracujeme za tímto účelem s organizací Teen Challenge
v Plzni, kde je tým proškolených odborníků. ALFA je prv-
ní písmeno řecké abecedy, přeneseně základ, začátek, od
něž se vše odvíjí. A Klub ALFA je z tohoto pohledu vlast-
ně místo možnosti nového začátku.“

Od kdy klub funguje? Kdo, kam a jak často do klubu může zavítat?

„Slavnostní otevření klubu proběhlo v pátek 13. 3.
2009. Zúčastnilo se jej několik významných osobností,
jako starosta města, ředitel základní školy, biskup Jednoty
bratrské... Máme tedy za sebou rok a půl činnosti.

Klub je otevřen ve srubu v areálu základní školy ve
Školní ulici. Jsme zde středa, pátek a neděle od 16 - 19
hod. Provoz je nepřetržitý, tedy i o prázdninách. Ve středu
máme také pronajatou tělocvičnu ve škole, kde hrajeme
fotbálek, případně jiný sport.

Klub je určen všem mladým lidem ve věku od 13 let,
kteří mají chuť strávit čas trochu jinak a jsou ochotní se
podřídít základním pravidlům běžným v takovýchto zaří-
zeních.“

Jaká je návštěvnost?

„To je dáno okolnostmi, počasím, obdobím zkoušek,
kdo zrovna randí, jaká je kde zábava atd. Bylo období, kdy
jsme se namohli vejít. Momentálně se vytvořilo stabilní já-
dro asi 20 lidí. K tomu je potřeba připočítat nějakých 10
lidí co chodí jen na sport a pak zhruba dalších 60 - 80 lidí,
kteří zavítají jednou za čas, nebo se zúčastňují jen někte-
rých akcí. Takže stálých návštěvníků je okolo dvaceti, ale
vliv máme řádově na stovky mladých lidí.“

Co je tématem na schůzkách?

„Kromě již zmiňovaného sportu se snažíme koncipovat klub jako místo, kde si mládež může zahrát společenské hry, stolní fotbal, šipky, petang, má přístup na internet a mnoho dalšího. V létě pořádáme výjezdy na koncerty, paintball, chodíme na bowling, pořádali jsme tábor přežití, chodíme po šumavských vrcholech, děláme grilování, společné jídlo, nebo oslavu narozenin a mnoho dalšího. To vše je jen prostředek, jak být spolu, strávit společný čas nějak jinak. Je to místo, kde se nekouří, nepije, neberou se drogy, pokud možno nemluví sprostě, a kde je někdo dospělý, který je ochoten naslouchat, případně poradit nebo pomoci s tím, co toho druhého trápí. Pokud bychom to měli zařadit do nějaké obecně známé kategorie, tak do primární protidrogové prevence. Jestliže dostaneme dotaci, chceme nabídku klubu rozšířit o pingpongový stůl a o dataprojektor. Ten využijeme k přednáškám na školách i pro veřejnost. Zavedeme filmové pátky, na kterých chceme promítat filmy, které jsou svým tématem mladým lidem blízké a zároveň jim mohou pomoci orientovat se v životě a dobře nastavit žebříček hodnot.“

Pomáhá Vám někdo s vedením, ať finančně nebo osobně?

„Tak samozřejmě takovou práci není možné dělat sám. Člověkem, který mi velmi pomáhá, je Žaneta Horváthová. V podstatě děláme klub spolu. Když mi pracovní povinnosti, nebo nemoc znemožní být v klubu, ona tam je. Má mimořádnou schopnost navázat přátelské vztahy rychle a přirozeně. A přitom je to člověk, který přišel do Nýrska z Dětského domova v Nepomuku, prošel si v životě velmi složitými věcmi včetně drog, ale je ochoten dát něco ze svého volného času a peněz pro druhé. Jezdí pravidelně sloužit do Teen Challenge v Plzni a jen tak mimochodem, v roce 2009 získala od primátora města Plzně ocenění Anděl roku za obětavou a nezištnou pomoc potřebným lidem. Je příkladem nového začátku.“

Z klubové paintballové bitvy.

Činnost na letním táboře.

Pak je tady samozřejmě rodina. Máme dceru, která má nemoc vyžadující stálou péči. Kdybych neměl obětavou manželku, která tomu podřídila svůj život, která mi vytváří rodinnou pohodu a trpělivě snáší, že na některé věci prostě není čas, nemohl bych to dělat.

Původním zakladatelem Klubu ALFA bylo Křesťanské společenství sbor Nýrsko. To je parta lidí, kteří se podíleli na rekonstrukci klubovny, ze svých prostředků podporují činnost a v neposlední řadě mi poskytují rady a oporu. Koncem roku 2009 jsme založili občanské sdružení ALFA Nýrsko. Důvodem je lepší dosažitelnost na granty a pravdou je, že v naší společnosti je stále patrná určitá antipatie nebo opatrnost vůči akcím organizovaným církví. Občanské sdružení ALFA Nýrsko, o.s., je nejen provozovatelem Klubu ALFA, ale má i jiné aktivity - cestování, přednášky pro veřejnost na různá témata a každoročně organizujeme týdenní sérii přednášek na základních školách v Nýrsku. To se bez praktické i finanční pomoci dobrovolníků neobejde.

Financování to je kapitola sama pro sebe. Ale zjednodušeně lze říci, že doposavad bylo vše financováno z darů. Letos jsme dostali příspěvek od města Nýrska 15.000,- Kč a od Plzeňského kraje 25.000,- Kč. Není to mnoho, ale jsme vděční za jakoukoliv podporu. Pokud projde schvalovacím procesem žádost o grant, měli bychom dostat na vybavení klubovny cca 90.000,- Kč od CPKP, což jsou v podstatě Evropské fondy. To samozřejmě musíme předfinancovat ze svých zdrojů.

Na tomto místě chci vyjádřit vděčnost všem dárcům, jednotlivcům nebo organizacím, kteří nám pomáhají. Osoby nebudu jmenovat, těch je mnoho, ale za organizace bych zmínil vedení města Nýrska, Paintball Sruby, který nám poskytuje slevu na akce a pak Jednotu Bratrskou a Křesťanské společenství Nýrsko.

Jen pro představu, za rok 2009 jsme měli náklady cca 100.000,- Kč. A v tom není ani koruna odměny za práci, nebo za pomoc při organizování akcí. Rok 2010 bude velmi podobný. Chce-li se někdo podílet na dobré věci, můžete poslat jakoukoliv částku na účet občanského sdružení: 235481195/0300 Předem děkujeme.“

Jaké plány máte do budoucnosti?

„Mojí velkou touhou je vybudovat, resp. podílet se na vybudování skateparku v Nýrsku. A to v takové kvalitě, aby se zde mohly pořádat celonárodní závody. Máme skupinu mladých lidí, kteří tento sport berou velmi vážně. Skatepark v Janovicích nad Úhlavou svými parametry naprosto nevyhovuje a oni jsou ochotní jezdit až do Písku, nebo na jiná podobná zařízení. Nechal jsem zpracovat návrh tohoto zařízení, který jsem předložil panu starostovi. Musím říci, že spolupráce s městem je na velmi dobré úrovni. A je to tak dobře, protože projekt takových rozměrů je naprosto mimo náš finanční rámec.“

Dalším touhou je přestavba Klubu ALFA ze současného srubu na plnohodnotnou klubovnu. Momentálně jde o stavbu, která je velikostně nevyhovující a zvláště v zimním období klade vysoké nároky na imunitní systém - prostě tam je zima. Chceme tuto stavbu financovat sami, abychom nemuseli platit nájem jako v současnosti, a aby způsob nakládání s klubovnou nepodléhal schvalování někoho nezainteresovaného. Mám na mysli třeba vytvoření sprejerské stěny apod. Práce s mládeží totiž přináší nejedno překvapení.

No, a pokud se povede výše uvedené, a pokud město nechá zbudovat před objektem klubu dětské hřiště, rád bych někdy v budoucnu otevřel mateřské centrum. Takový klub pro maminy s dětmi. Venku hřiště, uvnitř místnost s hračkami a místo pro posezení u kávy nebo čaje. Místo s připojením na internet, kurzy všelijakých dovedností, v případě potřeby poradna, inspirace pro vaření atd. Ale to jsme hodně daleko v budoucnosti.“

Jitka Vlková

ALFA Nýrsko občanské sdružení
Vančurova 717, 340 22 Nýrsko
IČ: 22827439

Kontakt
mobil: 608 706 887; e-mail: alfa.nyrsko@seznam.cz
www.klub.nyrsko.info

Děkujeme za podporu...
bankovní účet: 235481195/0300

Setkání klientů Centra Stroom Dub o.p.s. a DOZP Bystřice

Dne 18. října 2010 jsme se na základě pozvání paní ředitelky vydali na návštěvu DOZP v Bystřici. Za doprovodu velmi ochotné paní vychovatelky jsme si prohlédli celou budovu a cestou jsme měli možnost nahlédnout i do pokojů uživatelů a seznámit se s nimi.

Po výborném obědě jsme se potom sešli ve společenské místnosti, kde nám všem k tanci zahrála domovská kapela Mikeška složená z klientů domova.

A jak jsme se my, ze STROOMU Dub, o.p.s., dostali až

do pro nás celkem vzdáleného Nýrska? Může za to náhoda, která nám zde umožnila otevřít obchůdek s našimi výrobky - zahradní užitkovou keramikou, tkanými koberci, bytovými doplňky a drobnými dárkovými předměty. Budeme velmi rádi, když se přijdete podívat a uděláte sobě nebo jiným radost nějakým dárkem.

Máme pro Vás otevřeno v Tyršově ul. od pondělí do pátku od 9.30 do 17.00 hodin a v sobotu od 9.30 do 11.30 hodin.

Centrum Stroom Dub, o.p.s., Prachatice

Ze setkání klientů Centra Stroom a klientů domova v Bystřici nad Úhlavou.

Úvaha nejen o rockové tradici

Minulost

Dovolte začnu z opačného konce a připomenu neslavné období, kdy se hlásalo: „Západočeský kraj – pevná hráz socialismu a míru“. Období, kdy jsme za šedý zprůměrovaný sociální život zaplatili cennou nejvyšší, rozkladem duchovního života. A přeci se náš „uvědomělý“ a současně nejhledanější kraj rodil pod pláštíkem něčeho úžasného! Něco, co skutečně jinde v Čechách v takovéhle šíři neexistovalo – oprávněné rebelantství v podobě enormního množství rockové muziky! Ano, onen životodárný prvek našich tancovaček, na které jsme se těšili celý týden dopředu, a který hlavně nedovolil, aby oficiální státní postoj v nás úplně zničil vše vynalézavé, kreativní a experimentující! Tedy důležité faktory vnitřního probuzení a obnovování! Západočeský kraj – rockerů ráj, napsal později hudební publicista Vojta Lindauer. Díky tedy dodatečně všem, kteří i pod hrozbou zákazu tehdy rockové koncerty a tancovačky pořádali...

Přítomnost

Díky patří i místnímu pořadateli Vlastovi Macháčků, neboť je v Nýrsku pokračovatelem bigbeatové tradice, pamětníkem, který dlouhou nit rockových koncertů nepřetrhl! Víme, že pod svá křídla – pod střechem kulturního domu často schoval i další nadšence, když jim přšelo do zábavy. Jenže zdá se, že má být něco jinak. Klatovský deník napsal: „S výjimkou tanečních zábav by se v kulturním domě mělo konat vše...“ V říjnovém čísle Nýrských novin budoucí pronajímatel kulturního domu zase píše, že vše bude téměř při starém, jen: „Organizace zábav nebude pokračovat v současném stylu...“ Kam se ale poděje rock? Nadčasový fenomén, který nás provází už po generace, a jenž je navíc specifickou součástí našeho kraje, místní kultury, a Západočechům koluje v žilách, i když se těší na heligonky? Jednou se na něj budou těšit i hodné holčičky z DDM! Vždyť rocková muzika není ve své podstatě destruktivní, naopak, občasný výboj pohybu dobře vyrovnává nahromaděné energie. Pravda, na rockových tancovačkách vždy netančí jen nebeské víly, ale utnout tradici je podobné jako zakázat Chodům péct chodské koláče.

Budoucnost

Moje nitro najednou potřebovalo vědět a analyzovat proč musí dojít k oné extrémní ztrátě duševního napojení mnoha hudebních generací? Jednak to může být tím, že šumavské pohraničí si už z minulosti nese nesmírně těžké karmické provinění; v současnosti pak o to víc pocítuje dopad materialistické společnosti, která bez absence duchovních a morálních zákonů vytváří ne-

dobry charakter. Moji milí, na dobré cestě už jste, ale zapracujte ještě trochu sami na sobě, i rock si zase najde cestu! Doufám, jako třeba voda do prázdných fontán, aby těšila šumivými vodotrysky u pat navracených soch, které nikoho po zábavě nenapadne ničít! Věřím, že zároveň s tím zmizí obavy zodpovědných osob, jenž už nebudou muset řešit škody po výtržnostech. Víte, probouzet sounáležitost lidí se určitě dá dobrou rockovou tancovačkou, nebo peticí za její obnovu, ale dokonaleji obnovou vyššího duchovního rozměru! Nebude vyhnání rockového ráje, protože zdejší chodníky vás už dovedou – za kulturou, zábavou a potěšením! V Sušici, Klatovech i jinde na to přišli. A co vím, i na zdejší radnici se rýsuje záměr, který vznikl z nadhledu a jasného myšlení! Jako rockem odkojená si moc přeji, abych z pódia znovu slyšela: „Jste tady?“ A ze sálu se ozvalo mohutné „jóó!“ Pochopila jsem, že jenom rockové vzpomínky už nestačí!

Soňa Křečanová

UŽIJTE SI VAŠE OSLAVY NAPLNO

starosti s občerstvením přenechte nám !

ZAJISTÍME SPECIALITY PRO KAŽDOU PŘÍLEŽITOST

Na rodinnou nebo firemní akci si můžete ve všech prodejnách **ZKD Sušice** objednat:

OBLOŽENÉ MÍSY, CHLEBÍČKY, CHUŤOVKY, ASPIKY, DORTY, ZÁKUSKY
Vyrobitme dorty rozmanitých tvarů a podle vašeho přání. Nutno objednat 3 pracovní dny předem.

HOVĚZÍ, VEPŘOVÉ MASO, CHLAZENÁ KRŮTA
Od regionálního dodavatele zajistíme čerstvé bourané maso. Hmotnost 5 - 10 kg od druhu. Nutno objednat týden předem.

Hovězí roštěná	Hovězí přední bez kosti	Vepřová pečené s kosti	Uzené sele (20 - 35 kg)	Krůta z českého chovu (chlazená)
Hovězí kliška	Vepřový bok s kostí	Vepřová krkoviče s kosti	Uzené sele plněné šunkou	
Hovězí přední s kostí	Vepřová kýta s kostí	Celá polovina prasete	Uzená kýta	

NORSKÝ CHLAZENÝ LOSOS
Každý kus je hygienicky balený a bude vám předán v polystyrénovém boxu. Nutno objednat týden předem.

Losos celý 2 - 3 kg	Losos flet s kůží	Nutno objednat týden předem.
Losos celý 3 - 4 kg	Losos flet bez kůže	

OVOCE A ZELENINA
Přímo z velkoobchodního skladu dodáme čerstvé ovoce a zeleninu v jakémkoliv množství. Nutno objednat 3 pracovní dny předem.

SUDOVÉ PIVO
Nutno objednat týden předem.

Pilsner Urquell, světlý ležák 50 l	Gambrius, světlé výčepní (10") . 50 l
Pilsner Urquell, světlý ležák 30 l	Gambrius, světlé výčepní (10") . 30 l
Pilsner Urquell, světlý ležák 5 l	Gambrius, světlé výčepní (10") . 5 l
Velkopopovický kozel, sv. výčepní 30 l	Zapůjčíme výčepní zařízení.

Na přání zákazníka pivo vychladíme.

Blíže informace naleznete na www.zkdsusice.cz

coop TIP coop TUTY coop KONZUM coop DISKONT

Nakupujte v největším českém obchodním řetězci !

Suvenýr z města, který určitě nechcete

Vážení spoluobčané,

chtěla bych se s Vámi podělit o zkušenost, která se mi poslední dobou vůbec nelíbí. Dříve jsem si takových věcí nevšímala, byla jsem spíše sportovní typ a uvnitř města se moc nepohybovala. Můj stav se změnil, ze sportovkyně se stala maminka. Mám ročního syna, který začíná s prvními krůčky a smutné je, že první krůček, který možná udělá při procházce v našem městě, bude šlápnutí do psiho výkalu. Pejškaři by se měli nad sebou zamyslet a po svých psích miláčcích exkrementy vždy uklízet. Pořídili si pejska, tudíž za něj mají zodpovědnost. Nechci házet všechny pejskaře do jednoho pytle, sama jich znám spousty a vím, že jsou ohleduplní a po svém pejsku uklidí. Majitelé psů by si měli uvědomit, že nežijí na samotě u lesa, kde se to nějak ztratí v trávě, ale ve městě, kde to prostě na chodníku vidět je a samo se to neuklidí. Žijí zde i jiní lidé, kteří chtějí žít v čistém městě a neodnášet si na

botách tyto suvenýry. Nebo je Vám za těžko to uklízet? Pak ale nechápu, proč jste si psa pořizovali, když po něm nedokážete uklidit jeho základní potřebu.

Pokud by nerespektovali tuto potřebu uklízet, navrhla bych, aby byli vysoce pokutováni. Nejedna maminka mi dá zapravdu, že při procházce s kočárkem si přivezla na kolečkách domu takovýto suvenýr a věřte, že je to velmi nepříjemné. Více nepříjemné, když Vám do toho spadne dítě, nebo si to vezme do ručičky. Bohužel tam kam pesek rozhodně nepatří, myslím tím snad jediné hřiště, kde si můžeme hrát se svými ratolestmi u DDM v Husově ulici, tam se setkávám s tímto problémem též. Tímto bych chtěla pejskařům vzkázat: **TO JE VÁM OPRAVDU TAK ZATĚŽKO PO SVÉM MILÁČKOVI UKLIDIT?** Berte si příklad z těch, kterým to zatěžko není a tyto hromádky uklízí!

Alena Hájková

Vzpomínky na dětství ve válce

Mirovitz-Mirovice, tak to bylo napsáno na cedulích v té době. Vlak s uprchlíky z českého pohraničí leckde stál i den a otec využíval těchto zastávek k sehnání zaměstnání. Zde bylo sídlo soudního okresu a bylo zde místo. Otec zde dokonce dělal přednostu soudu až do konce války. Bydleli jsme na kopci nad městečkem, při silnici č. 19, spojující Plzeň s Tábořem. Naším obydlím byl byt v Husově sboru, čp. 243, stavbě nedávno dokončené, nevhodně koncipované a lajdácky provedené. Bílá, bednovitě pojatá stavba s hlavní prostorou - kostelem, kolumbáriem, v přízemí byl byt faráře a kostelníka Příbyla. V prvním patře pak jsme obývali 3+1. Stavba byla mizerně provedená, a tak nám teklo při deštích do bytu (ploché střechy), v zimě se v dědově pokoji dělala jinovatka na zdech, suchý záchod, žádná koupelna. Výhled na městečko byl ale pěkný. Asi 80 m jižně od našeho obydlí Němci postavili hned u silnice dřevěnou hlásku pro několik vojáků, kteří zde pozorovali letadla.

Pamatuji se na atmosféru té doby. Strach, skleslost, beznaděj. Počáteční úspěchy führerových vojsk, heidrichiáda, odvlékání Židů, zatýkání a popravy. K tomu stav nouze, vše na lístky. Za poslech cizího nepřátelského rozhlasu trest smrti. Přesto jsme rozhlas BBC téměř denně poslouchali, hlavně děda. Často kvůli tomu byly hádky mezi otcem a dědou Novotných. Děda zřejmě hůř slyšel a tak „Volá Londýn“ bylo slyšet málem na silnici. Děda měl také jedinou odpověď na otázky otce, co hlásili: „Je to dobrý“. Vysílání BBC však nesmírně pomáhalo všem Čechům. Byla vysílána také hesla pro odboj. Krátké, domluvené věty typu: „Kuře hledá zrní, kuře hledá zrní.“ Tato hesla jsem nedočkavě očekával, protože zřejmě podporovala moji fantazii. Relaci jsme poslouchali vždy večer a na začátku byla znělka, jako

když někdo klepe na tympán... - byl to vlastně přepis písmene “V” do morseovky, které symbolizovalo vítězství - victory. Zahraniční rozhlas pravidelně informovaly o pohybech na frontách. Měli jsme mapu, na které se zaškrťovala města, která padla zpět do rukou Spojenců. Díky tomu, že mě děda takto zasvětil do situace druhé světové války, jsem uměl číst více než rok před nástupem do školy (1943). Mé znalosti zeměpisu byly na můj věk značné. Zde asi také začíná moje celoživotní záliba v mapách a atlasech.

Za války jsem také žil letadly. Jednou, už padal sníh, když kolem našeho návrší zakroužilo velmi nízko letící letadlo s hákovým křížem na boku a maskovací kamufláž. Asi kilometr od nás nouzově pod Hájem přistálo. Byl jsem se tam pochopitelně podívat. Pilot se k nám choval docela přátelsky. Jindy jsem byl asi sto metrů od domu, když přilétla tři nízko letící letadla s kulatými barevnými znaky na boku. Byli to Angličané, letci RAF. Párkrát se proletěli a pak zahájili palbu na nedalekou elektrorozvodnu, kam jsme chodili na návštěvy k Ládrům. V úrovni našeho bytu se spouštěli k zamíření a pak už rachotily kulometry. Moc se mi to líbilo. Tehdy jsem je viděl poprvé. Pak létali téměř denně. Říkali jsme jim hloubkaři nebo také kotláři. Ničili především nádraží a lokomotivy, tehdy parní, proto kotláři. Jednou jsme byli s tátou vyprovodit nějakou návštěvu na nádraží a vlak právě odjel, když vyběhl z kanceláře pan výpravčí a pískal na píšťalku, mával plácačkou a vrískal jako pomínutý: „Všichni pryč, letí sem hloubkaři!!“ Utíkali jsme s otcem na louku hned pod nádra-

žím, ale sotva jsme urazili nějakých 50 metrů, už tu byli. Léтали tak nízko, že šlo poznat, jestli pilotuje černocho. Jedna stíhačka jako by zamířila na mne a tátu. Já na letadlo zařval: „Blbec jeden!“ Letadla měla červeně natřené „čumáky“. Protože nenašli kořist, tak mirovické nádraží nebylo napadeno. Vlak byl dostižen v Čimelicích a tam to bylo s plnou parádou. Jednou k nám přijela na návštěvu teta Hroudů z Prahy. Asi třicetiletá nebo trochu starší, sportovně založená zubařka. Kolem ní se motal nějaký Čihák, který jezdil s ní. Teta Jarmila byla totiž svobodná. Já šel s nimi do města pro mléko s konvičkou a oni se šli koupat do Podskalí. Zatímco se Čihák s Jarmilou někde muckal, já koupil mléko a za krásného slunného dne roku 1944 jsem se loudal za nimi, po levém břehu proti proudu řeky Skalice do zmíněného Podskalí. Najednou jsem byl svědkem něčeho úchvatně krásného. Modrá obloha byla poseta sty a sty stříbrnými letadly, letícími ve velikých výškách v sevrěných formacích, svazech. Celé toto nádherné divadlo bylo provázeno úžasnými zvukovými efekty. Duněním a chvěním vzduchu. Ještě několikrát jsem podobnou parádu viděl. Pokud byly v blízkosti domy, pak rachotily tabulky v oknech. Zbožně jsem obdivoval tu krásu, když se nedaleko, asi 3 km v Pohoří ozvaly ohlušující detonace. Tak jsem se lekl, že jsem upadl a konvička mi vypadla z ruky. Měla víčko. Táta mi později přinesl střepinu jako dlaň, z bomby, která spadla na Pohoří. Říkalo se, že nějaký německý fanatik chtěl napadnout svým messerschmidtem tyto svazy, tak prý na něj hodili pár bomb, ale zřejmě to nebyla pravda. Spíš se jednalo o náhodné uvolnění bomb, které se občas stávalo. Byl to můj nejkrásnější letecký den v životě. Podobné přelety jsem do konce války vídal poměrně často. Jednalo se o anglo-americké bombardovací svazy létající z osvobozených částí Itálie ničit německé cíle v Říši. Pokud bylo zapnuté rádio, tak býval jakýkoliv pořad přerušen a následovalo napřed německy a pak česky hlášení protivzdušné obrany: „Achtung, achtung Luftlage Meldung...“ Pokud hlásili, že nepřátelské bombardovací svazy se blíží od Pasova a Lince, pak jsem je určitě viděl. Byl jsem jimi doslova posedlý. Také jsem s ostatními dětmi chodil sbírat staniolové proužky, asi 2 mm široké a asi 30 cm dlouhé. Spojenci je vyhazovali z letadel a německé radary nemohly nic zaměřit. Jednou mne táta vzbudil ve tři hodiny v noci, protože máma měla jet do Prahy. Rozespáleného mne dovedl na záchod, kde záchodové prkénko drnčelo a celá severní noční obloha byla oranžová. Byl nálet na Drážďany. Táta tehdy řekl, že něco takového už možná nikdy neuvídím. Někdy v dubnu 1945 se na náměstí v Mirovicích objevil veliký bílý nápis, písmena asi šest metrů veliká. Nepamatuji si přesně co tam bylo, ale bylo to něco ve smyslu ALL WITH YOU. Poslední rok se spojenecká letadla proháněla po nebi kolem nás patrně zcela beztréstně, neslyšel jsem, že by někde nějakého hloubkaře sestřelili. Zato se říkalo, že tu a tam nějaký hloubkař přistál a po splnění nějakého úkolu zase odlétl. Zajímavá jsou

i svědectví o přímých útocích na osobní vlaky. Samozřejmě nemohu generalizovat, ale lidé velmi často popisovali, jak napadený vlak musel zastavit, lidé vyběhli a teprve pak hloubkaři rozstříleli lokomotivu, pozdravili zamáváním křídel a odlétli.

Někdy v září, říjnu 1943 mi bylo naznačeno, že pokud budu hodný, tak mi možná Ježíšek přinese lyže. Již nevím, jestli jsem byl hodný, ale lyže pod stromečkem byly. Měl jsem z nich obrovskou radost. Děda Novotný je objednal ve Vysokém nad Jizerou, kde vyrůstal jako syn lékárníka. Byl také jedním z prvních krkonošských kluků, kterým bohatší rodiče lyže pořídili. Děda mi vykládal o nějakém bambusovém vázání, ale já si to nedovedl představit. Teprve za nějakých padesát let, kdy byl v Květech zveřejněn článek a fotka z muzea o počátcích lyžování a prvních „lyžnicích“ v Čechách, respektive v Krkonoších, jsem ono vázání viděl. Samozřejmě, že koncem století to byl báječný hit pro krkonošské truhláře, z nichž mnozí se výrobou lyží nějakých padesát let zabývali. Mé první lyže z Vysokého byly hnědé, asi 150 cm vysoké, vázání typu „huitfeld“, hůlky patrně lískové. Hned jsem je zkoušel na noze a štrachal s nimi po chodbě. Ani jsem nemohl dospát a hned na sníh. Začátek byl krušný, padal jsem i při pouhém stání. Ale děti mají daleko větší výdrž a chuť, nebojí se, a tak za pár dní jsem válel. Nikdo mi samozřejmě neporadil nějakou radou, a tak jsem na to musel přijít sám. Ty starší něco matného říkali o kristyánkách a telemarcích. Také jsme si udělali skokanský můstek a skákali jsme tak kolem šesti, sedmi metrů. Po dvou, třech týdnech jsem z lyží onemocněl. Děsně mě bolely břišní svaly, stehenní svaly, úleva se dostavila jedině při stočení do klubíčka při ležení na boku. Bylo mi vysvětleno, že jsem se ztrhal. Nemoc po několika dnech odešla. Patrně se jednalo o namožení svalových úponů a šlach. Lyže přinesly ještě něco nového do našeho domu. Vosky a voskování lyží. Používal jsem svíčky všech barev, nejvíce vánoční ze stromečku, těch jsme pár měli. Pak jsem si na náměstí koupil nějaký černý vosk, který báječně voněl. Už nikdy jsem pak nečichal tak okouzlivou vůni. Nemusím zdůrazňovat, že vosky a jejich stopy byly všude. Na stole, nábytku, mé školní tašce a nejvíce na oděvu a mých rukách. Úplně se to lepilo. Nejvíce jsem matku rozzuřil, když jsem jedinou žehličkou v domácnosti zažehloval vosk, ten černý pop s tou skvělou vůní. Pamatuji se, že na tom vosku bylo napsáno Derby. Jednou si i otec od někoho půjčil lyže a my jeli až na Háj. Trochu se nám to lepilo. Stáli jsme pod vzrostlým smrkem a najednou vedle nás s tohoto stromu spadla spojka kulometných nábojů. Když hloubkaři stříleli, tak vystřílené „hilzny“ v pásech padaly na zem. Bylo snem každého kluka takový suvenýr mít. Měl jsem jich několik. A právě taková spojka, zachycená na smrku, se při našem zastavení uvolnila a spadla vedle nás. Ani nevím, kam se to podělo, dnes by to pro mne byl báječný suvenýr.

Občas jsem šel s tátou na fotbal. Hřiště bylo celkem nedaleko a mne se to moc líbilo. V brance chytil Pepík Melichar, který uměl i „róby“. Byl jsem přesvědčen, že na celém světě nad něho není. Jednou jsem viděl i fotbal na uklizeném sněhu.

Nedaleko, ve směru na Milevsko, asi 3 km východně od Mirovic leží vesnice Lety. Tam byl někdy v polovině války zřízen tábor pro Cikány. Muselo to tam být strašné, protože otec několikrát o tom s lidmi začal mluvit, ale okamžitě přestal, když jsem s nastraženýma ušima přišel blíže. Pak začaly kolem nás jezdit různé povozy a sentinel a vozily podivné podlouhlé bedny z neoblovaných prken. Hodně jich bylo jaksi menších. Na otázku matce, co to vozí, jsem vždy dostal vyhubou odpověď, že nic. Ale já pochopil. Vypukl tam tyfus a nevím, kam ty chudáky pohřbívali. My jsme doma vodu k pití tehdy převařovali. Dnes tam je památník a politici se tahají i o toto politikum. Prakticky ale nedělají pro Cikány nic.

V Mirovicích jsem také vstoupil na plátno stříbrné. Nebylo to jako dnes, kdy kdejaká šmíra si může někde na obecním plácku natočit videokamerou nějaký klip a říkat tomu umění. Především musím říct, že se jednalo o film. Mými kolegy na plátně stříbrném nebyl nikdo jiný než Hrušínský, Vítová, Dítětová, Štěpánek, Smolík, Korbelář a jiní. Film se jmenoval Jarní píseň a bylo to v létě 1943 nebo spíše 1944.

Některé scény se natáčely na mirovicím náměstí a přilehlých ulicích. Jiné, právě ty, ve kterých jsem vy-

stupoval i já a několik mých vrstevníků, byly natáčeny v Dolních Neřestcích na louce u řeky, dost blízko míst, kam jsme chodili na ryby. Napřed jsme byli našminkováni filmovými hlinkami a pak nás Korbelář vozil v bryčce s koníkem a my jako vesničtí kluci museli předvádět takovou pranici, nebo spíše handrkování. Protože tehdy bylo velmi těžké najít nějaké prostory pro ubytování tolika lidí, zařídilo se to jinak. Herci spali po rodinách. U nás spal Rudolf Hrušínský, kameraman Robert Vyhlička a Hana Vítová. Před spaním si mne Hrušínský vzal k sobě na gauč a vyprávěl mi pohádky. Vyhlička se po letech stavěl v Podbořanech a říkal, že dělá na uranu v Jáchymově. Za války musely být na všech domech se sklepními prostorami takové velké šipky. Ty označovaly kolemjdoucím při případném náletu, že zde je místo k ukrytí. Šipky se ale nehodily k filmu, proto je kulísáci měli přemalovat. Proti tomu měl námitky nějaký ouřada, tak filmaři museli slíbit, že hned po natáčení, šipky obnoví. To se ale nikdy nestalo. Měl jsem z toho jako dítě velkou radost, protože jsem si myslel, že to je velmi důležité pro pád Říše. Ten jsem si pochopitelně toužebně přál. Tyto šipky bylo možno někde vidět dlouho po válce na některých domech.

Hned pod okny našeho bytu v Mirovicích bylo takové menší pole, které obdělával s kravičkami nějaký pan Holub. Abych si tohoto vesničana naklonil, kradl jsem doma tátovi cigarety egyptky a ten mne nechal za můj patně první úplatek v životě vodit krávy. Otec se to samozřejmě nějak dozvěděl a pak při vzpomínkách na tuto příhodu říkal, jaký byl jeho syn blbec. Kradl tátovi egyptky, aby mohl vodit krávy! (Úryvky ze *Škatulí Pavla Ježka*)

PROMĚNY MĚSTA

Pohled na staré domy před demolicí v ulici Petra Bezruče (foto pana Rondevalda). V současnosti zde stojí nové zdravotní středisko.

KULTURNÍ AKCE

Městská knihovna Nýrsko

- 1. 10. do 12. 11.** – Petr Šimon – fotografie živé přírody.
5. 11. od 18.00 hod. – Tvořivá dílna s Jarmilou Javorskou: Tmelový obrázek na plátně.
25. 11. od 16.30 hod. – První adventní čtení pro děti s kreativní dílničkou.

V prostorách kulturního domu

- 5. 11. od 10.00 hod.** – Zimní příhody včelích medvídků – pohádka.
5. 11. od 19.00 hod. – Staropražští heligonkáři.
19. 11. od 19.00 hod. – Jiří Krampol Michal Herzán: Ani Krampol není dokonalý.

Ostatní akce

V prostorách Kulturního domu Nýrsko

- 6., 13., 20., 27. 11. od 19.00 hod.** – Taneční kurzy.
13. 11. od 15.00 hod. - Františkovo čarování s Majdou - Představení pro děti s Magdalenou Reifovou.

Městská knihovna Nýrsko

telefon: +420 376 571468

e-mail: knihovna@mestonyrsko.cz,

e-mail: rjirikova@mestonyrsko.cz

www.knihovnanyrsko.cz, www.sumavanet.cz/icnyrsko

Připravujeme

- 2. 12. od 18.00 hod.** – Adventní hodinka se spisovatelem Ondřejem Fibichem.
2. 12. do 10. 1. – Andělé – poslové dobrých zpráv - výstava.
3., 11. 12. od 19.00 hod. – Taneční kurzy.
2., 9., 16. 12. od 16.30 hod. – Adventní čtení pro děti s malou výtvarnou dílnou.
3. 12. od 18.00 hod. – Tvořivá dílna s Jarmilou Javorskou
4. 12. od 20.00 hod. – EXTRABAND – mikulášská zábava.
9. 12. od 19.00 hod. – Astrovečer Soni Křečanové – „Pod ptačím pláštěm starých Keltů.“
16. 12. od 19.00 hod. – Klatovské klarinetové kvarteto – vánoční koncert.

Školní hodiny

Město v současné době nechalo zrekonstruovat starý hodinový stroj ze základní školy v Komenského ulici. Stroj už se do školy nevrátí a bude posléze umístěn do Muzea Královského hvozdu. Byl nahrazen moderním mechanismem, který nemusí být pravidelně natahován.